

หน่วยการเรียนรู้อิงมาตรฐาน โรงเรียนสุราษฎร์ธานี

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๓๒๑๐๑
ครูผู้สอน นางสาวภาทิพ ศรีสุทธิ โรงเรียนสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี สพม. ๑๑

๑. ชื่อหน่วยการเรียนรู้ โคลนติดล้อ จำนวน ๖ ชั่วโมง คะแนน ๑๐ คะแนน

๒. สาระสำคัญ

การคิดวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่ต้องอาศัยข้อมูลที่เป็นฐานการตัดสินใจพร้อมเสนอแนวคิดใหม่
ลำดับความคิดในการเขียน โดยใช้ภาษาที่กระชับครอบคลุมใจความสำคัญ

๓. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๕/๔ คัดคะเนจากเรื่องทีอ่านเพื่อนำความรู้ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการ
ดำเนินชีวิต

ท ๑.๑ ม.๕/๕ การอ่านจับใจความ จากเรื่องต่างๆ และ บทความเรื่อง โคลนติดล้อ

ท ๑.๑ ม.๕/๖ ตอบคำถามจากการอ่านงานเขียนประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด

ท ๑.๑ ม.๕/๘ มารยาทในการอ่าน

ท ๒.๑ ม.๕/๒ เขียนเรียงความ

๔. หลักฐาน/ร่องรอย/ภาระงานประจำหน่วย

๔.๑ การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

๔.๒ การจับใจความสำคัญในรูปแบบแผนภาพความคิด

๔.๓ การมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหา

๔.๔ การวางแผนการเขียนบทความ

๔.๕ บทความและการเผยแพร่ผลงานผ่านอินเทอร์เน็ต

๕. สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

๕.๑ ความสามารถในการสื่อสาร

๕.๒ ความสามารถในการคิด

๕.๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

๕.๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

๖. กระบวนการจัดการเรียนการสอน

ชั่วโมงที่ ๑

ขั้นนำ

๖.๑ ครูสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนักเรียนถึงการอ่านในชีวิตประจำวันของนักเรียนว่านักเรียนโดยครูเล่าถึงการอ่านในชีวิตประจำวันของครูว่าอ่านหนังสือประเภทใดบ้าง เนื้อหาเป็นลักษณะใด มีวิธีการนำเสนออย่างไร ได้อะไรจากสิ่งที่ครูอ่าน หลังจากนั้นสุ่มนักเรียนเล่าเรื่องการอ่านของตนเองจำนวน ๓-๕ คน

๖.๒ ครูเขียนรายการหนังสือที่นักเรียนเล่ามาบนกระดานแล้ว แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกว่ารายการใดบ้างที่จัดว่าเป็นงานเขียนประเภทบทความ นักเรียนรู้ได้อย่างไร

๖.๓ ครูสะท้อนความรู้ข้อสังเกตงานเขียนที่บ่งบอกว่าเป็นบทความให้นักเรียนได้รับทราบอีกครั้ง

ขั้นตั้งคำถาม

๖.๔ ครูเขียน ชื่อเรื่อง โคลนติดล้อบนกระดาน แล้วเขียนบทความตอนต่าง ๆ ทั้ง ๑๒ ตอนของโคลนติดล้อ ในรูปแบบของแผนภาพความคิด สังเกตชื่อบทความตอนต่าง ๆ ที่ล้อมรอบเรื่อง “โคลนติดล้อ”

ตอนที่ ๑ การเอาอย่างโดยไม่ไตร่ตรอง

ตอนที่ ๒ การทำตนให้ต่ำต้อย

ตอนที่ ๓ การบูชาหนังสือจนเกินเหตุ

ตอนที่ ๔ ความนิยมเป็นเสมียน

ตอนที่ ๕ ความเห็นผิด

ตอนที่ ๖ ถือเกียรติยศไม่มีมูล

ตอนที่ ๗ ความจนไม่จริง

ตอนที่ ๘ แต่งงานชั่วคราว

ตอนที่ ๙ ความไม่รับผิดชอบของบิดามารดา

ตอนที่ ๑๐ การค้าหญิงสาว

ตอนที่ ๑๑ ความหยุ่มหยุิม

ตอนที่ ๑๒ หลักฐานไม่มั่นคง

นักเรียนทุกคนยืนขึ้น ช่วยกันตั้งคำถามจากสิ่งที่เห็น ครูเขียนทุกคำถามที่นักเรียนบอกบนกระดาน และพยายามให้นักเรียนตั้งคำถามไปให้ถึงเป้าหมาย คือ “โคลนติดล้อ” หมายความว่าอย่างไร

๖.๕ เมื่อได้คำถามที่ใกล้เคียงประเด็นเป้าหมาย ครูพยายามตั้งคำถามนั้นให้เข้าใกล้ “โคลนติดล้อ” หมายความว่าอย่างไร ครูเขียนคำถามบนกระดาน นักเรียนทุกคนนั่งลง ให้นักเรียนบอกความหมายของ “โคลนติดล้อ” ครูเขียนคำตอบของนักเรียนทุกคำตอบบนกระดาน แล้วให้นักเรียนช่วยกันพิจารณาว่า คำตอบของใครน่าจะถูกต้องที่สุด

๖.๖ ครูประเมินความสามารถทางการคิดของนักเรียนเพื่อสร้างบรรยากาศสนุกสนาน

๖.๓ ครูอธิบายความหมายของโคลนติดล้อและที่มาของบทความให้นักเรียนฟัง

ขั้นเตรียมค้นหาคำตอบ

๖.๔ เมื่อนักเรียนเข้าใจความหมายของโคลนติดล้อแล้ว ให้นักเรียนมองตนเองว่า นักเรียนเป็นโคลนที่ติดล้อหรือไม่ ถ้าล้อในบทความคือการพัฒนาประเทศ ล้อของนักเรียนคืออะไร คือตนเอง ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน หรือสังคม

ขั้นดำเนินการค้นหาและตรวจสอบคำตอบ

๖.๕ นักเรียนตรวจสอบพฤติกรรมตนเอง แล้วเขียนบันทึกลงสมุด

ชั่วโมงที่ ๒-๓

ขั้นสรุปและนำเสนอผลการค้นหาคำตอบ

๖.๑๐ นักเรียนนำผลการตรวจสอบพฤติกรรมของตนเองมาพูดหน้าชั้น

๖.๑๑ เมื่อนักเรียนพูดครบทุกคน ให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ปัญหาของเพื่อน ว่า ปัญหาของใครรุนแรงมีผลกระทบกับคนรอบข้าง สุ่มตัวแทนมาพูด ๕-๑๐ คน

ขั้นตั้งคำถาม

๖.๑๒ ให้นักเรียนช่วยกันตั้งคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเพื่อนหรือของตนเอง ที่ได้เล่ามา โดยเขียนคำถามนั้นบนกระดาน

ขั้นเตรียมค้นหาคำตอบ

๖.๑๓ นักเรียนจับคู่คัดกรองคำถาม ๑-๒ คำถาม แล้วนำคำถามนั้นมาเขียน บทความขนาดสั้น ๑-๒ ย่อหน้า โดยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

๑) พฤติกรรมของ.....

๒) คำถามที่ตั้งขึ้นจากพฤติกรรมที่เป็นปัญหา(โคลน)

๓) ปัญหานั้นส่งผลกระทบต่อใคร(เป็นโคลนติดล้อ)

๔) มีแนวทางแก้ไขได้หรือไม่ จะแก้อย่างไร

๕) ตั้งชื่อเรื่องให้สอดคล้องกับปัญหานั้น

ขั้นดำเนินการค้นหาและตรวจสอบคำตอบ

๖.๑๔ นักเรียนร่วมกันเขียนบทความครอบคลุมประเด็นที่กำหนด

ขั้นสรุปและนำเสนอผลการค้นหาคำตอบ

๖.๑๕ นักเรียนส่งผลงาน ครูสุ่มเจ้าของผลงานออกมาอ่านให้เพื่อนฟัง ๒-๕ ผลงาน แล้วให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ว่า

๑) ผลงานนั้นครอบคลุมประเด็นที่ตั้งไว้หรือไม่

๒) ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเรื่องหรือไม่

๓) แนวทางแก้ไขเป็นไปได้หรือไม่

ชั่วโมงที่ ๔

ขั้นนำ

๖.๑๖ ครูเชื่อมโยงกิจกรรมจากชั่วโมงที่ผ่านมาสู่เนื้อหาเรื่องโคลนติดล้อ โดยแจ้งให้นักเรียนทราบว่าคาบนี้ นักเรียนจะต้องทำกิจกรรมอะไรได้

ขั้นตั้งคำถาม

๖.๑๗ นักเรียนอ่านเรื่องโคลนติดล้อย่อหน้าที่ ๑ เมื่อนักเรียนอ่านจบ ให้นักเรียนบอกใจความสำคัญของย่อหน้านี้ โดยให้ตัวแทนนักเรียนในแต่ละแถวบอกใจความสำคัญนั้น

๖.๑๘ เมื่อตัวแทนทุกคนบอกครบ ครูให้ผลย้อนกลับว่า คำตอบของใครถูกต้องที่สุด และ ชี้ให้นักเรียนสังเกตใจความสำคัญ

๖.๑๙ ให้นักเรียนอ่านย่อหน้าต่อไปแล้วหาใจความสำคัญ ทีละย่อหน้า โดยนักเรียนที่นั่งด้วยกันสามารถช่วยเหลือปรึกษาหารือแนะนำกันได้ และให้นักเรียนทุกคนนำเสนอในรูปแบบแผนภาพความคิด โดยเขียนลงสมุด (เก็บคะแนน ๒ คะแนน)

ขั้นเตรียมค้นหาคำตอบ

๖.๒๐ ครูเขียนตัวอย่างการนำเสนอใจความสำคัญแต่ละย่อหน้า ในรูปแบบแผนภาพความคิดบนกระดาน แต่นักเรียนสามารถออกแบบเองได้อย่างอิสระ

ขั้นดำเนินการค้นหาและตรวจสอบคำตอบ

๖.๒๑ นักเรียน อ่านเรื่องโคลนติดล้อ จับใจความสำคัญ และทำแผนภาพความคิด

ขั้นสรุปและนำเสนอผลการค้นหาคำตอบ

๖.๒๒ นักเรียนส่งสมุด

๖.๒๓ ครูให้ผลป้อนกลับหลังจากตรวจสอบ และอธิบายเพิ่มเติมในสาระสำคัญของแต่ละย่อหน้าอีกครั้ง โดยครูทำแผนภาพความคิดบนกระดาน

ชั่วโมงที่ ๕

ขั้นนำ

๖.๑๙ ครูเชื่อมโยงความรู้ของนักเรียนจากที่นักเรียนได้อ่านได้สรุปใจความสำคัญ สู่การเขียนบทความ โดยใช้วิธีการ “แกะรอยโคลน”

๖.๒๐ ครูแนะนำให้นักเรียนสังเกตวิธีการเขียนบทความ โคลนติดล้อ ตอนความนิยมเป็นเสมือน เริ่มจากข้อ ๑ และใช้คำถามนำให้นักเรียนพบข้อค้นพบคำตอบใน ข้อ ๒ ,๓, ๔, จนกระทั่งถึงย่อหน้าสุดท้าย

- ๑) การเกริ่นถึงปัญหา ซึ่งผู้เขียนกล่าวถึงการให้การศึกษา การตั้งโรงเรียนเป็นปัญหา
- ๒) ผู้เขียนขยายในย่อหน้าต่อมาว่า ปัญหาดังกล่าวเกิดจาก คนที่ได้รับการศึกษามีค่านิยมเป็นเสมือนแทนการกลับไปพัฒนาบ้านเกิดตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา ซึ่งประเทศต้องการให้คนที่มีการศึกษามาพัฒนาในหลายๆด้าน โดยเฉพาะการเกษตร
 - ๓) ย่อหน้าต่อมาผู้เขียนก็เล่าถึงเหตุผลของเหล่าบรรดาเสมือนที่ไม่กลับไปพัฒนาบ้านเกิด
 - ๔) ย่อหน้าต่อมาเล่าพฤติกรรมของเสมือนว่าทำไมจึงเป็นปัญหาในการพัฒนาประเทศ
 - ๕) ย่อหน้าต่อมาเขียนถึงสิ่งที่ควรจะเป็นตามความคิดของผู้เขียน เชิญชวนให้ทุกคนเห็นความสำคัญของทุกๆอาชีพ
- ๖) ย่อหน้าสุดท้าย ยืนยันความคิดของผู้เขียนในเรื่องของอาชีพ ว่าทุกอาชีพมีความสำคัญเท่ากัน โดยเฉพาะอาชีพด้านการเกษตรมีความสำคัญเท่ากับอาชีพอื่น ๆ

ขั้นตั้งคำถาม

๖.๒๑ ให้นักเรียนตั้งข้อสังเกตว่า

- ๑) ทำไมผู้เขียนจึงนำเสนอเรื่องนี้
- ๒) สิ่งใดคือสิ่งสร้างแรงบันดาลใจให้เขียน
- ๓) ครูอธิบายความหมายของ “แรงบันดาลใจ”

๖.๒๒ ครูแนะนำให้นักเรียนสังเกตวิธีการคัดเลือกเนื้อหาในการเขียนบทความ จากเรื่องโคลนติดล้อ ปัญหาคือค่านิยมในการประกอบอาชีพ ผู้เขียนต้องการสะท้อนปัญหาและโน้มน้าวใจให้เห็นความสำคัญของอาชีพเกษตรกรรม ให้ผู้ที่ได้รับการศึกษากลับไปยังท้องถิ่นของตนเอง ผู้เขียนจึงได้เขียนออกมา

๖.๒๓ นักเรียนร่วมกันสำรวจว่าขณะนี้อะไรคือปัญหาสำคัญของสังคม ของชุมชน หรือของประเทศ

ขั้นเตรียมค้นหาคำตอบ

๖.๒๔ นักเรียนนำประเด็นปัญหาเขียนบนกระดาน

๖.๒๕ นักเรียนเลือกประเด็นปัญหาที่ตนเองสนใจ เพื่อจะนำไปเขียนบทความ

๖.๒๖ ครูให้กรอบในขั้นตอนการวางแผนเขียนบทความ เก็บคะแนน ๒ คะแนน

- ๑) ประเด็นที่เลือกเขียน
- ๒) เหตุผลที่เลือกเขียนบทความประเด็นนี้
- ๓) ต้องการจะบอก/นำเสนออะไรให้ผู้อ่านรับทราบ
- ๔) ผู้เขียนมีความคิด ความเชื่อในประเด็นที่เขียนอย่างไร
- ๕) ชื่อเรื่อง
- ๖) นามปากกา

ชั่วโมงที่ ๖

ขั้นดำเนินการค้นหาและตรวจสอบคำตอบ

๖.๒๗ นักเรียนเขียนบทความโดยล้อบทความ โคลนติดล้อ จากประเด็นในข้อ ๖.๒๐

ขั้นสรุปและนำเสนอผลการค้นหาคำตอบ

๖.๒๘ นักเรียนส่งบทความที่สำเร็จพร้อม ขั้นตอนการวางแผนใน ๖.๒๔ เก็บคะแนน ๔ คะแนน

๖.๒๙ ครูตรวจผลงานนักเรียนให้คะแนน และเปิดบันทึกให้นักเรียนแต่ละห้องส่งงานผ่าน อินเทอร์เน็ตโดยใช้พื้นที่ของ

<http://learners.in.th/blog/bhatip-m5/toc>

เขียน ล้อ บทรอยโคลน จากโคลนติดล้อ ผู้ผลงานนักเรียน ห้อง ม. ๕/๑๐

<http://learners.in.th/blog/bhatip-m5/369282>

เขียน ล้อ บทรอยโคลน จากโคลนติดล้อ ผู้ผลงานนักเรียน ห้อง ม. ๕/๗

<http://learners.in.th/blog/bhatip-m5/369281>

เขียน ล้อ บทรอยโคลน จากโคลนติดล้อ ผู้ผลงานนักเรียน ห้อง ม. ๕/๔

<http://learners.in.th/blog/bhatip-m5/369280>

เขียน ล้อ บทรอยโคลน จากโคลนติดล้อ ผู้ผลงานนักเรียน ห้อง ม. ๕/๑

<http://learners.in.th/blog/bhatip-m5/369279>

๖.๓๐ ครูตรวจการนำเสนองานผ่านเว็บไซต์ แล้วให้คะแนน เดือน / แจ็ง นักเรียนที่ส่งงานช้า

๖.๓๑ ครูบันทึกข้อค้นพบจากการเรียนการสอนเผยแพร่สู่สาธารณะ โดยใช้ บล็อกจาก

<http://gotoknow.org/blog/bhatips2/365376>

๗. การวัดและประเมินผล

วิธีการ

๗.๑ สังเกตการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

๑) ในการคิดวิเคราะห์ตีความหมายของชื่อเรื่อง

๒) ตอบคำถาม การค้นหาคำตอบ

๓) การพุดนำเสนอ โคลนของนักเรียน

๔) การเอาใจใส่ต่องานที่ได้รับมอบหมาย

๕) การคัดเลือกปัญหาของนักเรียน

๗.๒ ตรวจแผนภาพความคิดการจับใจความสำคัญ

๗.๓ ตรวจชิ้นงานการวางแผนเขียนบทความ

๗.๔ ตรวจบทความ

๗.๕ ตรวจติดตามการเผยแพร่ผลงานผ่านเว็บไซต์

เครื่องมือ

๗.๖ แบบสังเกตพฤติกรรมและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ในข้อ ๗.๑

๗.๗ เกณฑ์ การประเมินผลงาน

- ๑) การประเมินแผนภาพความคิดการจับใจความสำคัญ
- ๒) การวางแผนการเขียนบทความ
- ๓) บทความ
- ๔) การนำเสนอผลงานบนเว็บไซต์

๘. แหล่งเรียนรู้

๘.๑ แหล่งนำเสนอผลงานของนักเรียน

<http://learners.in.th/blog/bhatip-m5/toc>

บทความโคลนติดสื่อ <http://learners.in.th/blog/bhatip-m5/379968>

ม.๕/๑ <http://learners.in.th/blog/bhatip-m5/369279>

ม.๕/๔ <http://learners.in.th/blog/bhatip-m5/369280>

ม.๕/๓ <http://learners.in.th/blog/bhatip-m5/369281>

ม.๕/๑๐ <http://learners.in.th/blog/bhatip-m5/369282>

๘.๒ แหล่งนำเสนอผลการจัดการเรียนรู้และข้อค้นพบในการสอนของครู

ภาพิพ – ภาษาไทย

<http://gotoknow.org/blog/bhatips2/toc>

[เขียน สื่อ บนรอยโคลนกับโคลนติดสื่อ](#)

<http://gotoknow.org/blog/bhatips2/365376>

แบบสังเกตการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ห้อง ม.๕/.....

หน่วยการเรียนรู้ โคลนติดล้อ

คำชี้แจง ให้ครูบันทึกพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของนักเรียน

๓ หมายถึง ให้ความร่วมมือดีมาก ๒ ให้ความร่วมมือด้วยดี ๑ ต้องคอยเตือนบางเวลา

เลขที่	กิตติคุณ	การเข้าร่วมกิจกรรม	การเข้าร่วมกิจกรรม	การเข้าร่วมกิจกรรม	เลขที่	กิตติคุณ	การเข้าร่วมกิจกรรม	การเข้าร่วมกิจกรรม	การเข้าร่วมกิจกรรม	เลขที่	กิตติคุณ	การเข้าร่วมกิจกรรม	การเข้าร่วมกิจกรรม	การเข้าร่วมกิจกรรม
๑					๑๖					๑๓				
๒					๑๗					๑๔				
๓					๑๘					๑๕				
๔					๑๙					๑๖				
๕					๒๐					๑๗				
๖					๒๑					๑๘				
๗					๒๒					๑๙				
๘					๒๓					๒๐				
๙					๒๔					๒๑				
๑๐					๒๕					๒๒				
๑๑					๒๖					๒๓				
๑๒					๒๗					๒๔				
๑๓					๒๘					๒๕				
๑๔					๒๙					๒๖				
๑๕					๓๐					๒๗				
๑๖					๓๑					๒๘				
๑๗					๓๒					๒๙				

.....ครูผู้ประเมิน

แบบบันทึกคะแนนการตรวจผลงาน

หน่วยการเรียนรู้ โคลนตัดคิ้ว

เลขที่	แผนภาพการจับใจความ (๒)	การวางแผนการเขียนบทความ (๒)	บทความ (๔)	การนำเสนอผลงาน(๒)เว็บไซต์ (๒)	สรุป (๑๐)	เลขที่	แบบแผนบรรณานุกรม(๑)	การวางแผนเขียน (๒)	บทความ(๔)	การนำเสนอ	สรุป (๑๐)	เลขที่	แผนภาพการจับใจความ (๒)	การวางแผนการเขียน (๒)	บทความ (๔)	การนำเสนอผลงาน(๒)	สรุป (๑๐)
๑						๑๗						๑๘					
๒						๑๘						๑๙					
๓						๑๙						๒๐					
๔						๒๐						๒๑					
๕						๒๑						๒๒					
๖						๒๒						๒๓					
๗						๒๓						๒๔					
๘						๒๔						๒๕					
๙						๒๕						๒๖					
๑๐						๒๖						๒๗					
๑๑						๒๗						๒๘					
๑๒						๒๘						๒๙					
๑๓						๒๙						๓๐					
๑๔						๓๐						๓๑					
๑๕						๓๑						๓๒					
๑๖						๓๒						๓๓					

.....ครูผู้ประเมิน

เกณฑ์การตรวจผลงาน ของนักเรียน

หน่วยการเรียนรู้ โคลนติดล้อ

รายการ	ระดับคุณภาพ					น้ำหนัก คะแนน
	ดีมาก(๕)	ดี(๔)	พอใช้(๓)	ควรปรับปรุง(๒)	ต้องทำใหม่(๑)	
๑. แผนภาพการ จับใจความสำคัญ	๑จับใจความสำคัญตรงประเด็น ทุกย่อหน้า ๒มุ่งมั่นทำในเวลาที่กำหนด ๓ แผนภาพสวยงาม ๔ลายมืออ่านง่าย	๑จับใจความสำคัญผิดพลาด ๑ ย่อหน้า ๒มุ่งมั่นทำในเวลาที่กำหนด ๓ แผนภาพสวยงาม ๔ลายมืออ่านง่าย	๑จับใจความสำคัญ ผิดพลาด ๒ย่อหน้า ๒ขาดความมุ่งมั่นในการ ทำงาน ๓ แผนภาพชัดเจน ๔ลายมืออ่านง่าย	๑จับใจความสำคัญผิดพลาด ๒-๓ ย่อหน้า ๒ขาดความมุ่งมั่นในการ ทำงาน ๓ส่งงานไม่ทันกำหนด ๔แผนภาพถูกต้อง ๕ลายมืออ่านง่าย	มีข้อผิดพลาดมากกว่า ๔ รายการ	๒
๒.การวาง แผนการเขียน บทความ	๑ระบุ เหตุผลประเด็นที่เลือก ได้เหมาะสม ๒ระบุสิ่งที่ต้องการจะบอก/ นำเสนออะไรให้ผู้อ่าน รับทราบได้ ๓ระบุความเชื่อในประเด็นที่ เขียนได้ ๔ ชื่อเรื่องสอดคล้องและ น่าสนใจ ๕มี นามปากกา ๖ส่งงานทันตามกำหนดเวลา	๑มีข้อบกพร่องในประเด็น ใดประเด็นหนึ่ง ๒มี นามปากกา ๓ส่งงานทันตามกำหนดเวลา	๑มีข้อบกพร่อง ๒ ประเด็น ๒มี นามปากกา ๓ส่งงานทันตามกำหนดเวลา	๑มีข้อบกพร่อง ๓ ประเด็น ๒มี นามปากกา ๓ส่งงานไม่ทันตาม กำหนดเวลา	มีข้อบกพร่อง ๔ ประเด็น	๒

เกณฑ์การตรวจผลงาน ของนักเรียน

หน่วยการเรียนรู้ โคลนติดล้อ

รายการ	ระดับคุณภาพ					น้ำหนัก คะแนน
	ดีมาก(๕)	ดี(๔)	พอใช้(๓)	ควรปรับปรุง(๒)	ต้องทำใหม่(๑)	
๓. บทความ	<p>๑. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>๒. ส่งงานทันตามกำหนดเวลา</p> <p>๓. เนื้อหาเป็นไปตามที่ได้วางแผนไว้</p> <p>๔. ใช้ภาษาถูกต้อง ชวนอ่าน</p> <p>๕. มีลำดับชั้นในการเรียบเรียงความคิด</p> <p>๖. มีชื่อเรื่อง นามปากกา ชื่อจริงและเลขที่</p>	<p>๑. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>๒. ส่งงานทันตามกำหนดเวลา</p> <p>๓. เนื้อหาเป็นไปตามที่ได้วางแผนไว้</p> <p>๔. บกพร่องในเรื่องการใช้ภาษา หรือการลำดับชั้นในการเรียบเรียงความคิด</p> <p>๕. มีชื่อเรื่อง นามปากกา ชื่อจริงและเลขที่</p>	<p>๑. ขาดความมุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>๒. ส่งงานไม่ทันตามกำหนดเวลา</p> <p>๓. เนื้อหาเป็นไปตามที่ได้วางแผนไว้</p> <p>๔. บกพร่องในเรื่องการใช้ภาษา หรือการลำดับชั้นในการเรียบเรียงความคิด</p> <p>๕. มีชื่อเรื่อง นามปากกา ชื่อจริงและเลขที่</p>	<p>๑. ขาดความมุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>๒. ส่งงานไม่ทันตามกำหนดเวลา</p> <p>๓. เนื้อหาเป็นไปตามที่ได้วางแผนไว้</p> <p>๔. บกพร่องในเรื่องการใช้ภาษา หรือการลำดับชั้นในการเรียบเรียงความคิด</p> <p>๕. บกพร่องไม่มีชื่อเรื่อง หรือนามปากกา หรือชื่อจริงและเลขที่</p>	<p>๑. ขาดความมุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>๒. ส่งงานไม่ทันตามกำหนดเวลา</p> <p>๓. เนื้อหาไม่เป็นไปตามที่ได้วางแผนไว้</p> <p>๔. บกพร่องในเรื่องการใช้ภาษา หรือการลำดับชั้นในการเรียบเรียงความคิด</p> <p>๕. บกพร่องไม่มีชื่อเรื่อง หรือนามปากกา หรือชื่อจริงและเลขที่</p>	๔

เกณฑ์การตรวจผลงาน ของนักเรียน

หน่วยการเรียนรู้ โคลนติดล้อ

รายการ	ระดับคุณภาพ					น้ำหนัก คะแนน
	ดีมาก(๕)	ดี(๔)	พอใช้(๓)	ควรปรับปรุง(๒)	ต้องทำใหม่(๑)	
๔. การนำเสนอ ผลงานผ่าน เว็บไซต์	๑.ส่งงานทันกำหนดเวลา ๒ภาพประกอบสอดคล้อง กับชื่อเรื่อง ๓มีชื่อเรื่อง ๔พิมพ์สะกดถูกต้อง ๕มีนามปากกา ๖มีชื่อเลขที่ระบุเจ้าของ ผลงานชัดเจน	๑.ส่งงานทันกำหนดเวลา บกพร่องในข้อ ๒หรือ๓ หรือ ๔ ๒มีนามปากกา ๓มีชื่อเลขที่ระบุเจ้าของ ผลงานชัดเจน	๑.ส่งงานไม่ทัน กำหนดเวลา ๒บกพร่องในข้อ ๒หรือ ๓ หรือ ๔ ๓มีนามปากกา ๔มีชื่อเลขที่ระบุเจ้าของ ผลงานชัดเจน	๑.ส่งงานไม่ทัน กำหนดเวลา ๒บกพร่องในข้อ ๒หรือ ๓ หรือ ๔ ๓ไม่มีนามปากกา หรือไม่มี ชื่อเลขที่ระบุ เจ้าของผลงานชัดเจน	บกพร่อง ทั้ง๔-๖ ประเด็น	๒

เขียน ล้อ บนรอยโคลน จากโคลนติดล้อ ภาษาไทย ม.๕

ภาทิพ ศรีสุทธิ

เปิดภาคเรียนใหม่กับวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ซึ่งครูภาทิพรับผิดชอบสอน ห้อง ม.๕/๑ /๔ /๗ /๑๐ จากนักเรียนทั้งหมด ๑๒ ห้อง เริ่มด้วยเรื่องโคลนติดล้อ ซึ่งเป็นบทความทางการเมืองของอัสวพาหุ ครูภาทิพทำการสอน ม.๕ มาหลายสิบปีแล้ว ก็เริ่มตั้งหลักด้วยการคุยกับพี่ๆ ที่เขาเคยสอนเรื่องนี้มาก่อน ซึ่งจะเน้นให้เด็กทำใบงาน สรุปใจความ และทำคำศัพท์ ด้านการเขียนก็ให้เด็กเขียนเรียงความ ใจก็ค้ำยันทันที เด็กอ่านบทความก็ต้องเขียนบทความสิ แต่เมื่อย้อนไปดูปัญหาระดับประเทศ ผลสัมฤทธิ์ของเด็กด้านการเขียนต่ำ มันจะไหวรึ? ถ้าจะให้เด็กเขียนบทความ

ด้วยนิสสัยที่ชอบลอง และชอบออกแบบการสอน ก็ทดลองตามวิธีการของครูภาทิพ เริ่มตั้งแต่อ่านมาถึงขั้นการเขียน ใช้เวลาทั้งสิ้น ๕ คาบ นักเรียนก็ทำได้ในระดับดีถึงดีมาก ส่วนความรับผิดชอบครูภาทิพให้คะแนนระดับดีมากทุกคน ผลของการสอนที่เกิดขึ้น เกิดจากการดำเนินการดังนี้

คาบที่ ๑ - ๒ อ่าน คิดวิเคราะห์ตีความ จากชื่อเรื่อง สุเรื่องใกล้ตัว

- ความหมายของโคลนติดล้อ ตัวแทนนักเรียนแต่ละแถว อธิบายความหมายของโคลนติดล้อตามความเข้าใจ ครูเขียนข้อความที่นักเรียนบอกบนกระดาน ซึ่งจะมีทั้งคำตอบ กวน ๆ และคำตอบที่ตรงประเด็น

- ครูบอกขีดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของเจ้าของคำตอบว่า คำตอบที่ให้มานั้น เทียบได้กับความรู้ของนักเรียนระดับใด ซึ่งก็สร้างบรรยากาศสนุกสนานในการเรียนได้พอสมควร

- ครูอธิบายความหมายของโคลนติดล้อให้นักเรียนฟัง จากนั้นให้นักเรียนมองตนเอง ว่านักเรียนเป็นโคลนหรือไม่ ถ้าเป็น เป็นโคลนของอะไร โคลนของตนเอง โคลนของครอบครัว โคลนของสังคม โคลนของประเทศชาติ

- เมื่อนักเรียนสำรวจตนเองแล้วให้เขียนลงในสมุด และเขียนบนกระดานจนครบทุกคน

จากทั้ง ๔ ห้องมีนักเรียนเพียงคนเดียวที่บอกว่า “ ผมไม่เป็นโคลน หากแต่มีโคลนมาติดผม โคลนนั้นคือกิเลส” คำตอบที่มีค่อนข้างมากและคล้ายๆกันคือ เป็นโคลนของตนเอง คือ ขี้เกียจ ไม่ขยัน หนีเรียน กลุ่มที่น่าสนใจ คือกลุ่มที่ตอบว่าตนเองเป็นโคลนของครอบครัว ทำให้ครอบครัวไม่สมหวัง ไม่เป็นไปตามที่คาดหวังของพ่อแม่

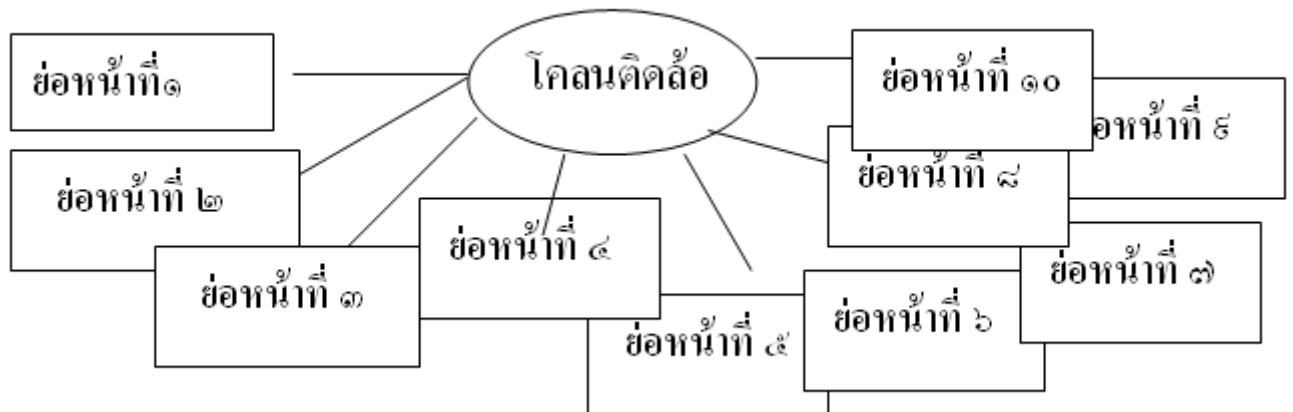
ซึ่งมีอยู่ทุกห้อง

- ครูให้นักเรียนกลุ่มที่เขียนว่าตนเองเป็นโคลนของครอบครัว ทำให้ครอบครัวผิดหวัง ออกมาอธิบายถึงสิ่งที่ตนเองเขียน ทั้งครูและนักเรียนต่างได้เห็นความกดดันจากครอบครัวที่เพื่อนของเขาได้รับ บางคนพูดไปน้ำตาซึมไป ปัญหาต่างๆที่เขาได้รับการกดดัน เช่น การสอบเข้าโรงเรียนนายร้อย การไม่ยอมรับเรื่องการเบี่ยงเบนทางเพศ พ่อแม่ต้องการให้ลูกเรียนแพทย์ขณะที่ลูกไม่ได้ชอบแพทย์ ลูกอยากเรียนสายศิลป์แต่พ่อแม่ให้เรียนสายวิทย์ บางคนถูกบุพการีทวงบุญคุณ “ที่ยืนอยู่ตรงนี้ได้เพราะใคร...”

- นักเรียนอ่านโคลงติดล้อย่อหน้าที่ ๑-๒ ให้นักเรียนสังเกต วิธีการนำเสนอ การเกริ่นนำ ให้เหตุผลของการเขียนบทความ แล้วขยายความร้อยเรียงต่อกันอย่างน่าสนใจ

- นักเรียนอ่านย่อหน้าที่ ๓ แล้วเขียนแสดงความคิดเห็นด้วยกับคำพูดของบุคคลพวกหนุ่มๆ ที่ทำงานเสมียนหรือเลขานุการหรือไม่ ที่ตอบอัสวพาหุ ถึงสาเหตุที่พวกเขาไม่กลับไปช่วยบิดามารดาทำการเพาะปลูก ว่า “ได้รับการศึกษาแล้วไม่ควรจะเสียเวลาไปทำงานชนิดซึ่งคนที่ไม่รู้จักหนังสือก็ทำได้” พร้อมอธิบายเหตุผลที่ตอบเช่นนั้น

คาบที่ ๓ นักเรียนอ่านบทความย่อหน้าแล้วจับใจความสำคัญทำในรูปแบบผังความคิดลงสมุด ๒ คะแนน

คาบที่ ๔ แกะรอยโคลน

๑. ครูแนะนำให้นักเรียนสังเกตวิธีการเขียนบทความ โคลนติดล้อ ตอนความนิยมเป็นเสมือน เริ่มจาก

- การเกริ่นถึงปัญหา ซึ่งผู้เขียนกล่าวถึงการให้การศึกษา การตั้งโรงเรียนเป็นปัญหา
- ผู้เขียนขยายในย่อหน้าต่อมาว่า ปัญหาดังกล่าวเกิดจาก คนที่ได้รับการศึกษามีค่านิยมเป็นเสมือนแทนการกลับไปพัฒนาบ้านเกิดตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา ซึ่งประเทศต้องการให้คนที่มีการศึกษามาพัฒนาในหลายๆด้าน โดยเฉพาะการเกษตร
- ย่อหน้าต่อผู้เขียนก็เล่าถึงเหตุผลของเหล่าบรรดาเสมือนที่ไม่กลับไปพัฒนาบ้านเกิด
- ย่อหน้าต่อมาเล่าพฤติกรรมของเสมือนว่าทำไมจึงเป็นปัญหาในการพัฒนาประเทศ
- ย่อหน้าต่อมาเขียนถึงสิ่งที่ควรจะเป็นตามความคิดของผู้เขียน เชิญชวนให้ทุกคนเห็นความสำคัญของทุกๆอาชีพ
- ย่อหน้าสุดท้าย ยืนยันความคิดของผู้เขียนในเรื่องของอาชีพ ว่าทุกอาชีพมีความสำคัญเท่ากัน โดยเฉพาะอาชีพด้านการเกษตรมีความสำคัญเท่ากับอาชีพอื่น ๆ

๒. นักเรียนร่วมกับครูเสนอปัญหาที่กำลังเป็นที่นิยม/ความสนใจของนักเรียน ซึ่งได้ปัญหาต่างๆดังนี้

- การเมือง
- การเรียน โรงเรียน
- วัยรุ่น ความรัก
- ครอบครัว
- กีฬา เกม

๓. นักเรียนเลือกประเด็นที่ตนเองสนใจ ๑ ประเด็น พร้อมทั้งวางแผนการเขียน (เก็บคะแนน ๒ คะแนน) นักเรียนส่งเมื่อหมดคาบเรียน

การวางแผนเขียนบทความ

- ประเด็นที่เลือกเขียน
- เหตุผลที่เลือกเขียนบทความประเด็นนี้
- ต้องการจะบอก/นำเสนออะไรให้ผู้อ่านรับทราบ
- ผู้เขียนมีความคิด ความเชื่อในประเด็นที่เขียนอย่างไร
- ชื่อเรื่อง
- นามปากกา

คาบที่ ๕ เลียน ล้อ บน รอยโคลน

๑. ครูนำชิ้นงานการวางแผนการเขียนบทความที่ผ่านการตรวจคิ่่นนักเรียน
๒. นักเรียนเขียนบทความตามที่ได้วางแผนไว้ (๔ คะแนน)
๓. นักเรียนส่งผลงานทันทีที่หมดเวลา
๔. ครูนำผลงานไปตรวจ แล้วส่งคืนนักเรียนเพื่อนำมาเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ (คะแนนการเผยแพร่ ๒ คะแนน)

ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเรื่องนี้

๑. นักเรียนส่งผลงานครบ ๑๐๐ %
๒. มีผลงานนักเรียนบางชิ้นมีลักษณะคล้ายกับผลงานที่ ดัดแปลงจากการอ่านผลงานของผู้อื่นซึ่งผู้สอนได้ตั้งข้อสังเกตไว้กับงานชิ้นนั้น ๆ

บทพระราชนิพนธ์ เรื่อง โคลนติดล้อ ของรัชกาลที่ 6

บท 4 ความนิยมเป็นเสมียน

ผลแห่งการบูชาหนังสือจนเกินเหตุ ตามที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้วนั้น มีอยู่อีกอย่างหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าจะขอเรียกว่า ความนิยมเป็นเสมียน เพราะจะหาทำให้สั้นกว่านี้ไม่ได้

การตั้งโรงเรียนขึ้นทั่วทั้งพระราชอาณาจักร ให้โอกาสแก่บรรดาชายหญิงทุก ๆ ชั้น ได้ศึกษาให้อ่านรู้เขียนหนังสือนั้น กลับให้ผลที่ทำให้เป็นที่รำคาญ และอาจจะทำให้รำคาญยิ่งกว่าที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ก็เป็นได้ โดยไม่กล่าวถึงความเสียหายอย่างอื่นซึ่งจะพึงมีมาในไม่ช้าวัน

เด็กทุก ๆ คนซึ่งเล่าเรียนสำเร็จออกมาจากโรงเรียน ล้วนแต่มีความหวังฝังอยู่ว่าจะได้มาเป็นเสมียนหรือเป็นเลขานุการ และจะได้เลื่อนยศเลื่อนตำแหน่งขึ้นเร็ว ๆ เป็นลำดับไป เด็กที่ออกมาจากโรงเรียนเหล่านี้ย่อมเห็นว่ากิจการอย่างอื่นไม่สมเกียรติยศนอกจากการเป็นเสมียน ข้าพเจ้าเองได้เคยพบเห็นพวกหนุ่ม ๆ ชนิดนี้หลายคนเป็นคนฉลาดและว่องไว และถ้าหากเขาทั้งหลายนั้น ไม่มีความกระหายจะทำงานอย่างที่เขาเรียกกันว่า "งานออฟฟิศ" มาก็คงวางอยู่แล้ว เขาก็อาจจะทำประโยชน์ได้มาก การที่จะบอกให้เขาเหล่านี้กระทำตัวของเขาให้เป็นประโยชน์ โดยกลับไปบ้านและช่วยบิดามารดาเขาทำการเพาะปลูกนั้นเป็นการป่วยกล่าวเสียเวลา เขาตอบว่าเขาเป็นผู้ที่ได้รับความศึกษามาจากโรงเรียนแล้ว ไม่ควรจะเสียเวลาไปทำงานชนิดซึ่งคนที่ไม่รู้หนังสือก็ทำได้ และเพราะเขาไม่อยากจะล้มวิชาที่เขาได้เรียนรู้มาจากโรงเรียนนั้นด้วย เพราะเหตุนี้เขาผู้สมัคร อดอยากอยู่ในกรุงเทพฯ ได้เงินเดือนเพียงเดือนละ 15 บาทหรือ 20 บาท ยิ่งกว่าที่จะกลับไปประกอบการเพื่อเพิ่มพูนความสมบูรณ์แห่งประเทศในภูมิภาคอันเดิมของเขา

นึกไปก็น่าประหลาดที่สุด ที่คนจำพวกนี้สู้อดทนต่อความลำบาก เพื่อแสวงหาและรักษาตำแหน่งเสมียนของเขา ในเงินเดือน 15 บาทนี้ พ่อเสมียนยังอุตสาหะจำหน่ายทรัพย์สินได้ต่าง ๆ เช่นนุ่งผ้าม่วงสี ใส่เสื้อขาว สวมหมวกสักหลาด และในเวลาทีกลับจากออฟฟิศแล้วก็ต้องสวมกางเกงแพรจีนด้วย และจะต้องไปดูหนังอีกอาทิตย์ละ 2 ครั้งเป็นอย่างน้อย ต้องไปกินข้าวตามก๊วก ซ้อป แล้วยังมีหน้าซ้าจะต้องเสียค่าเช่าห้องอีกด้วย (หรือบางทีเขาจะไม่เสียก็ไม่ทราบ) ครั้นเมื่อเงินเดือนขึ้นเป็นเดือนละ 20 บาท เขาก็คิดอ่านแต่งงานที่เดียว (ข้าพเจ้าต้องขออธิบายคำว่าแต่งงานไว้ในวงเล็บในที่นี้ว่า ที่ข้าพเจ้าเรียกว่าแต่งงานนั้น ข้าพเจ้าพูดอย่างละม่อม เพราะว่าการแต่งงานชนิดนี้มักเป็นการชั่วคราวโดยมาก ซึ่งข้าพเจ้าจะได้กล่าวต่อไปในบทหน้า เพราะว่าเป็นโคลนก้อนหนึ่งซึ่งจะได้ยกขึ้นให้ท่านพิจารณาต่อไป)

ข้าพเจ้าย่อมเข้าใจอยู่ว่า ชายหนุ่มซึ่งได้ฝึกตัวให้คุ้นแก่ความสนุกสนานในเมือง ย่อมจะรู้สึกเบื่อหน่ายถิ่นฐานบ้านเดิมของเขาตามบ้านนอก และที่จะกล่าวว่าถ้าเขาอยู่ในเมือง เขาอาจจะทำประโยชน์ให้แก่บ้านเกิดเมืองนอนของเขาดีกว่าอยู่บ้านนอกนั้น เป็นความเหลวไหลโดยแท้ ท่านผู้มีความคิดคงจะ

เข้าใจได้ว่า อันประเทศอย่างเมืองไทยของเรานี้ ชาวนา ชาวสวน อาจจะทำประโยชน์ให้แก่บ้านเมืองได้มากกว่าเสมียน ซึ่งเป็นแต่เครื่องมือเท่ากับปากกาและพิมพ์ดีด ซึ่งเขาใช้(หรือใช้ผิด) ถ้าจะเปรียบพืชที่เขาได้ทำให้งอกต้องนับว่าน้อยกว่าผลที่เขาได้กินเข้าไป แต่ถึงกระนั้นเขาก็ยังนึกว่าตัวเขาดีกว่าชาวนา และข้อที่ร้ายนั้น พวกเราทั้งหลายก็พลอยยอมให้เขาคิดเห็นเช่นนั้นเสียด้วย

เมื่อไรหนอ พวกหนุ่ม ๆ ของเราจึงจะเข้าใจได้บ้างว่า การเป็นชาวนา ชาวสวน หรือคนทำงานการอื่น ๆ นั้น ก็มีเกียรติยศเท่ากับที่จะเป็นผู้ทำงานด้วยปากกาเหมือนกัน? เมื่อไรจึงจะบังเกิดความรู้สึกเกียรติยศแห่งการงานอื่น ๆ นอกจากงานที่ทำด้วยปากกาแลพิมพ์ดีด?

คำตอบแห่งปัญหาข้อนี้ ก็เป็นดังที่กล่าวมาแล้วนั่นเอง กล่าวคือเป็นความผิดของเราทั้งหลายด้วยกัน มิใช่ความผิดของพวกหนุ่ม ๆ โดยเฉพาะเท่านั้นหามิได้ ถ้าเรายังคงแสดงความเห็นโดยประการต่าง ๆ ว่าเสมียนเป็นบุคคลชั้นที่สูงกว่าชาวนา ชาวสวน หรือพ่อค้าอยู่ตราบใด พวกหนุ่ม ๆ ของเราก็คงจะทะเยอทะยานฝึกฝนในทางเป็นเสมียนอยู่ตราบนั่น ใช่แต่เท่านั้น ยังมีคนอยู่เป็นอันมากที่ช่วยเปิดทางหาการงานให้แก่ผู้ที่อยากจะเป็นเสมียน ส่วนผู้ที่ปรารถนาจะช่วยให้คนได้ตั้งตัวเป็นชาวนา ชาวสวน หรือคนทำงานอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์เหมือนกันนั้นมีน้อยนัก ข้อที่ว่าบรรดากระทรวงทบวงกรมมีเสมียนมากกว่าความจำเป็นนั้น ถึงแม้ผู้ที่ดูแต่เงิน ๆ ก็เห็นได้ว่าเป็นความจริง เพราะฉะนั้นสถานที่เหล่านั้นจึงต้องจัดการถ่ายเทพวกที่เกินต้องการออกเสียเป็นครั้งคราว เพื่อได้รับคนใหม่ ๆ ต่อไป

ส่วนพวกที่ถูกคัดออกนั้นเล่าเป็นอย่างไรบ้าง? ข้อนี้แหละเป็นที่น่าสังเวชยิ่งนัก คนเราที่ปล่อยให้ชีวิตล่วงไปโดยทำการเป็นเสมียนเสียนานแล้ว จะไปทำงานการอะไรอื่นก็ไม่สามารถจะทำได้ ถ้าเขาเป็นคนที่ทำประโยชน์ได้อยู่ เขาก็คงจะได้เลื่อนขึ้นไปในตำแหน่งอื่น ไม่ต้องถูกคัดออก ก็เช่นนั้นเขาจะไปทำอะไรเล่า? เขาจะไปเป็นชาวนาไม่ได้ ด้วยเหตุผลหลายประการ ประการ 1 ก็เพราะความหยิ่งอันหาญกล้าได้ของเขานั้นเอง เขาเห็นว่าไม่สมเกียรติยศที่จะไปหากรงานทำกับชาวนา ซึ่งเขาเห็นว่าเป็นคนชั้นต่ำและสามัญ ครั้นเขาจะเป็นเจ้าของเองก็ไม่ได้ ด้วยเหตุว่าเป็นการเหลือวิสัยที่เขาจะเก็บหอมรอมริบไว้ได้จากเงินเดือนอันน้อย ซึ่งเขาต้องจับจ่ายซื้อสิ่งของซึ่งเขาถือว่าเป็นของจำเป็นในระหว่างที่เขาทำการเป็นเสมียนอยู่ แต่เหตุสำคัญที่เขาจะเป็นชาวนาไม่ได้นั้นก็คือ เขาตกลงใจไม่ได้ที่จะทิ้งเมืองไปอยู่ตามบ้านนอกชอกนตา เพราะฉะนั้น พวกเสมียนที่เกินอัตราเหล่านี้จึงคงอยู่ในเมือง ที่เขวพยายามแสวงหาตำแหน่งเสมียนต่อไป และถ้าโชคดียิ่งก็จะเข้าได้ชั่วคราว แต่ไม่ช้าก็ต้องเปิดออกไปอีก ในระหว่างนี้อายุของเขาทีล่วงเข้าไปทุกวัน และผู้ที่เป็นนายหรือก็ชอบใช้แต่เสมียนที่หนุ่ม เพราะฉะนั้น โอกาสที่จะหางานทำก็มีน้อยเข้าทุกวันจนเป็นที่น่าอัศจรรย์ว่าเขาหาเลี้ยงชีพอยู่ได้อย่างไร ถ้าเขาเป็นผู้ที่มีนิสัยสุจริตเขาก็เลี้ยงไปตายอยู่ในที่ลับ ๆ แห่ง 1 ไม่มีใครเห็น ไม่มีใครรู้จัก ไม่มีใครรัก ไม่มีใครอาลัย เป็นการลงเอยอย่างมืดแห่งชีวิตที่มืดไม่มีสาระ! แต่ถ้าความยากจนข้นแค้นของเขานำเขาไปสู่ทางทุจริต เขาอาจจะได้ความสนุกสนานอยู่พัก 1 แล้วเขาก็จะต้องยตราเข้าสู่ศาลพระราชอาญา และไม่ช้าก็คงจะได้เข้าไปอยู่ในคุก แล้วต่อไปก็เท่ากับอันตรธาน ตกกลงเป็นลงเอยอย่างน่าสังเวชทั้ง 2 สถาน

ดังนั้น จะไม่เป็นการสมควรแลหรือ ที่เราจะสอนให้พวกหนุ่ม ๆ ของเราปรารถนาหาการทำงานอื่น ๆ อันพึงหวังประโยชน์ได้ดีกว่าการเป็นเสมียน ถ้าเราจะสอนเขาทั้งหลาย ให้รู้สึกเกียรติยศแห่งการที่จะเป็นผู้เพาะความสมบูรณ์ให้แก่ประเทศ เช่น ชาวนา ชาวสวน พ่อค้าและช่างต่าง ๆ จะไม่ดีกว่าหรือ? ท่านเชื่อหรือว่าพวกหนุ่ม ๆ ของเราจะทำประโยชน์ให้แก่บ้านเมืองโดยทางการเป็นเสมียนมากกว่าทางอื่น ๆ? เราจะมีข่าวของเครื่องใช้อื่น ๆ ได้อย่างไร ถ้าเราไม่อุดหนุนคนจำพวกที่จะเพาะสิ่งของนั้น ๆ ขึ้น?

ท่านทั้งหลายจะช่วยให้เป็นอันมากด้วยความเห็นของท่าน เพราะว่าถึงแม้พวกหนุ่ม ๆ นั้นจะมีความคิดเห็นว่าตัวสำคัญปานใด ก็คงจะต้องฟังความเห็นของผู้อื่น ถ้าความเห็นของสาธารณชนเห็นว่าชาวนา ชาวสวน พ่อค้าและช่างต่าง ๆ มีเกียรติยศเสมอเสมียนและไม่ยกเสมียนขึ้นลอยไว้ในที่อันสูงเกินกว่าควร ก็จะเป็นประโยชน์ช่วยเหลือได้มาก

เพราะฉะนั้นท่านจะไม่ช่วยกันในทางนี้บ้างหรือ?

ที่มา

http://www.geocities.com/Tokyo/Shrine/6611/a008_04.htm

พระราชนิพนธ์ รัชกาลที่ 6

- @ โคลนติดล้อ
 - -คาน่า
 - -บท 1 การเอาอย่างโดยไม่ไตร่ตรอง
 - -บท 2 การทำตนให้ต่ำต้อย
 - -บท 3 การบูชาหนังสือจนเกินเหตุ
 - -บท 4 ความนิยมเป็นเสมียน
 - -บท 5 ความเห็นผิด
 - -บท 6 ถือเกียรติยศไม่มีมูล
 - -บท 7 ความจนไม่จริง
 - -บท 8 แต่งงานชั่วคราว
 - -บท 9 ความไม่รับผิดชอบของบิดามารดา
 - -บท 10 การค้าหญิงสาว
 - -บท 11 ความหยุมหยิม
 - -บท 12 หลักฐานไม่มั่นคง

ที่มา : <http://www.thaigaming.com/general-discussion/63653.htm>